

om at stemme for Lovforslaget, idet dette, naar det vedtages, sikkert vil være til Gavn for den Del af Landbrugerne, der nødvendigvis maa bruge udenlandsk Arbejdskraft, og ordner dette Spørgsmaal paa en forhaabentlig betryggende Maade.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

§§ 1—4 (se Tillæg C. Sp. 1609—11) vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag udenfor Betænkningen til § 5 af *Indenrigsministeren* (se foran), § 5 (se Tillæg C. Sp. 1611), saaledes ændret, og §§ 6—7 (se Tillæg C. Sp. 1613)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslagene Nr. 1 og 2 til § 8 af *Udvalget* (se Tillæg B. Sp. 3668), § 8 (se Tillæg C. Sp. 1613), saaledes ændret, og §§ 9—19 (se Tillæg C. Sp. 1615) samt *Lovforslagets Overgang til tredje Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Postlov Nr. 57 af 5. April 1888 med senere deri foretagne Ændringer m. m.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 2062 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag af *Holger Petersen*:

Til § 1.

1) Punkt 10 udgaar.

Til § 2.

2) Paragraffen udgaar.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Holger Petersen: I Henhold til mine Udtalelser ved første Behandling har jeg ved de af mig stillede Ændringsforslag til §§ 1 og 2 tilsigtet, at Rabatten ved Salg

af Frimærker vedblivende som hidtil bliver 4 pCt. Jeg har ved første Behandling fremhævet, hvilken Uret der begaas mod en Mængde smaahandelnde ved en Nedsættelse til 2 pCt. Jeg finder det haardt og uretfærdigt, at fordi en Samfundsklasse skal hjælpes til bedre Livsvilkaar, skal det gaa ud over en anden Samfundsklasse, der i alle Maader er lige saa trængende til forbedrede Livsvilkaar som hin. Naar Staten finder det nødvendigt at forhøje Portotaksten paa Breve og Pakker, kan det være meget generende for de Erhverv, der i særlig Grad rammes deraf, men i det foreliggende Tilfælde tager man fra den ene og giver til den anden, og det finder jeg urigtigt.

Der udtales i Motiverne til Lovforslaget følgende: „Man har imidlertid ikke ment at burde gaa saa vidt, men anset det for tilraadeligt at bibeholde Halvdelen, 2 pCt. af Rabatten, bl. a. for derigennem at bevare de mange private Udsalgssteder af Frigørelsesmidler og saaledes undgaa at maatte, i Lighed med hvad der finder Sted i forskellige fremmede Lande, oprette Frimærke-Udsalgssteder med særlig Godtgørelse rundt omkring i de større Byer, hvorved der antagelig vilde paaføres Postvæsenet Udgifter til lignende Beløb som det, der indvindes ved Rabattens Nedsættelse.“ Jeg tror, at man gaar ud fra en fejlagtig Forudsætning, thi de fleste handelnde ville sikkert betakke sig for en Forretning, der giver megen Ulejlighed og saa at sige intet Udbytte. Postvæsenet vil da blive bebyrdet med de i Motiverne nævnte Udgifter og har ved sine mindre heldige Forslag tilføjet en Del smaahandelnde et Indtægtsstab uden at opnaa den tilsigtede Indtægtsforøgelse. Det forekommer mig, at der maa være andre og mere tiltalende Maader, paa hvilke man kan skaffe Postvæsenet forøget Indtægt, f. Eks. ved de af mig nævnte Postchecks. Jeg tillader mig derfor at anbefale mit Ændringsforslag til Vedtagelse.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg):

Jeg maa meget bestemt fraraade Vedtagelsen af disse Ændringsforslag. Den foreslaaede Indtægtsforøgelse er nødvendig, hvis man skal holde sig paa den sikre Side, og jeg skal med Hensyn til Indtægtsspørgsmaalet henvise til mine Udtalelser ved første Behandling. Et Folketingsudvalg, hvori alle Partier vare repræsenterede, har i 1901 givet Anvisning paa at stryge hele Frimærkerabatten for at skaffe Kompensation for Lønningsforhøjel-